ну от мій боже пане мій
нас і зосталось двоє
ти знов не вийдеш на двобій
я не дізнаюсь хто я

ти знов заб'єш на всіх і вся
мовляв щось там не склалось
я чув вже навіть на місцях
не буде апокаліпси!

та це старий – твої діла
твоя стезя і карма
уже й за те тобі хвала
що було щось не марне –

хвилинний шелест уст її
і доторк випадковий
і шурхіт крилець наших мрій
і пісеньки любовні
і напівсонний літній сад
і снігу простирадла
і водоспад і зорепад
і грона виноградні
і наші ночі й наші дні
і наші сни і станси –
цей наш безбожно світлий світ
невитрачених шансів

це все чудніше від чудес
господніх мартоплясів
це зупиняє прес небес
і маятники часу
це важливіше за слова
якими все тут названо –

лиш там трапляються дива
де бог тримає паузу..

..а ти мій пане не мовчав
і чувся сильним перцем
чого ж морозитись почав
сховавшись у гримерці?
господь з тобою боже мій –
месія ти чи місія –
виходь
не бійся
будь як свій –
я дам тобі амністію